

I'VAVPOTIČ

GLEDALIŠKI LIST

IZDAJA UPRAVA NA
RODNEGA GLEDALIŠČA
V LJUBLJANI - UREJA
OTON ŽUPANČIČ

CENA 6K

Spored za 24. teden

Drama

Torek, 22. febr.	— Zaprto.	
Sreda, 23. febr.	— Golgota.	B
Četrtek, 24. febr.	— Miss Hobbs.	E
Petek, 25. febr.	— Školjka.	A
Sobota, 26. febr.	— Razvalina življenja. Slavnostna predstava v proslavo petdesetletnice avtorjeve.	Izven.
Nedelja, 27. febr.	— Golgota.	Izven.
Poned., 28. febr.	— Razvalina življenja.	C

Opera

Torek, 22. febr.	— Thaïs.	A
Sreda, 23. febr.	— Baletni večer. Gostovanje moskovskega imperatorskega baleta.	Izven.
Četrtek, 24. febr.	— Baletni večer. Gostovanje moskovskega imperatorskega baleta.	Izven.
Petek, 25. febr.	— Baletni večer. Gostovanje moskovskega imperatorskega baleta.	Izven.
Sobota, 26. febr.	— Tosca.	D
Nedelja, 27. febr.	— Fra Diavolo. Mladinska predstava ob 3. pop.	Izven.
Poned., 28. febr.	— Zaprto.	

Drama pripravlja „Bajko o volku“ in izvirno slovensko noviteto Frana Kosca „Mrákoví“; opera Parmovega „Zlatoroga“.

Začetek ob 8.

Konec ob 10.

GOLGOTHA

Drama v treh dejanjih. Spisal Sergjan Tucić.

Režiser: ROGŌZ.

[illegible]

MISS HOBBS

Veseloigra v štirih dejanjih. Spisal Jerome Klapka Jerome.
Prevel iz angleščine N. Štritof.

Režiser: DANILO.

Wolff Kingsearl	g. Rogoz.
Percival Kingsearl	g. Šest.
Bessy, Percivalova žena	gna Vera Danilova.
George Jessop	g. Kralj.
Miss Millicent Farey	gna Mira Danilova.
Miss Susan Abbey, Bessyna teta	ga Danilova.
Miss Henrietta Hobbs	ga Šaričeva.
Kapitan Sands	g. Danilo.
Charles, sluga	gna Gorjupova.
Jana, služkinja	gna Lehmanova.

Kraj dejanja: Newhaven pri Newyorku. Prvo in četrto dejanje pri Percivalu Kingsearl, drugo pri Miss Hobbs, tretje v kajuti na jahti.

ŠKOLJKA

Drama v treh dejanjih. Spisal Alojzij Kraigher.

Režiser: O. ŠEST.

Pepina, 23 let	ga Šaričeva
Tonin, njen mož, 30 let	g. Rogoz.
Maks, njegov brat, 26 let	g. Kralj.
Olga, prijateljica Pepinina, 25 let	ga Juvanova.
Dr. Podboj, zdravnik, 36 let	g. Terčič.
Dr. Lubin, odvetnik, 34 let	g. Pregarc.
Strelovka, mačeha Pepinina, 54 let	ga Danilova.
Trgovski vajenec	g. Rakuša.

Čas: fin de siècle.

Razvalina življenja

Igra v treh dejanjih. Spisal F. S. Finžgar.

Režiser: A. DANILO.

Urh Kantè, žganjar, krčmar, oče . . .	g. Ločnik.
Lenčka, njegova hči	ga Juvanova.
Tona, njegova rejenka	gna Vera Danilova.
Martin, kmet, sosed	g. Gregorin.
Ferjan, kmet, sosed	g. Terčič.
Sirk, kmet	g. Danilo.
Mica Slana, potovka	gna Rakarjeva.

Godi se na kmetih dandanes.

Thaïs

Opera v treh dejanjih (sedmih slikah). Besedilo po Anatolu France-u napisal Louis Gallet. Vglasbil J. Massenet.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: F. BUČAR.

Thaïs, igralka (sopran)	gna Thalerjeva.
Athanaël, puščavnik (bariton)	g. Levar.
Nikias, mlad filozof (tenor)	g. Šindler.
Palemon, star puščavnik (bas)	g. Zupan.
Krobyla, sužnja (sopran)	gna Šuštarjeva.
Myrtala, sužnja (mezzo-sopran)	gna Vrhunčeva.
Albina, redovnica (mezzo-sopran)	ga Trbuhovičeva.
Diva (sopran)	ga Levičkova.
uženj (bas)	g. Zorman.

Puščavniki, redovnice, ljudstvo. Godi se začetkom 4. stoletja v Tebanski puščavi in v Aleksandriji.

Prva vprizoritev 16. marca 1894. v Parizu.

Plese priredila ga Helena Poljakova. Plešejo: ga Poljakova, gospodične Nikitina, Svobodova, Špirkova in Bežkova.
Corps de ballet.

Nove dekoracije naslikal g. V. Skružny.

(Vsebina v članku.)

Baletni večer

dne 23. februarja 1921.

Prvi del:

1. **Toreador in Andaluzinja**, vglasbil Rubinstein, izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKS FROMAN.
2. **Bojarski narodni ples**, (Ruskaja), izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
3. **Labodi**, vglasbil Čajkovski, izvajata gni Anka Redlova in N. Miklaševskaja.
4. **Valček lento**, vglasbil Drigueau, izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
5. **Španski plesi**, vglasbil Moškovski, izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
6. **Norvéigienne**, vglasbil Grieg, izvaja ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKS FROMAN.

Drugi del:

7. **Vizije noči**, balet v enem dejanju, na glasbo Chopinovo ustvarila ga MARGARETA FROMANOVA. (Nocturno op. 37 No 2, Valse op. 18, Valse op. 64 No 2) Instrumentirala gga Baranovič in Jozefovič. Izvajajo ga MARGARETA FROMANOVA, g. MAKS FROMAN in gne Miklaševskaja, Orlova, Redlova in Namur.

Tretji del:

8. **Orijentalški ples**, vglasbil Arenski, izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
9. **Valček iz baleta „Coppelia“**, vglasbil Delibes, izvaja gna Natalija Miklaševskaja.
10. **Umirajoči labod**, vglasbil Saint-Saëns, izvaja ga MARGARETA FROMANOVA. Instrumentiral K. Baranovič.
11. **Ples Anitrin**, vglasbil Grieg, izvaja gna Olga Orlova.
12. **Druga Rapsodija**, vglasbil Liszt, izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
13. **Mačji ples**, vglasbil Delibes, izvajata gni Natalija Miklaševskaja in Anka Redlova.
14. **Ogrski plesi**, vglasbil Brahms, izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKS FROMAN.

Kostumi po načrtu ga Pavla Fromana.

Baletni večer

dne 24. februarja 1921.

Prvi del:

1. **Mazurka**, vglasbil Delibes. — Izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKS FROMAN.
2. **Rjazanski narodni ples**. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
3. **Danse des pierrettes**, vglasbil Drigueau. — Izvajata gni Natalija Miklaševskaja in Anka Redlova.
4. **Moment musical**, vglasbil Schubert. — Izvaja MARGARETA FROMANOVA.
5. **Španski ples**, vglasbil Bizet — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
6. **Bacchanal**, vglasbil Ljadov. — Izvajajo gne MARGARETA FROMANOVA, Natalija Miklaševskaja, Olga Orlova, Anka Redlova in Daisy Namur.

Drugi del:

7. **Zabave pierrotove**, balet v enem dejanju. — Izvajajo ga MARGARETA FROMANOVA, Natalija Miklaševskaja, Olga Orlova, Ana Redlova, Daisy Namur in g. MAKS FROMAN.
8. **Ciganski ples**, vglasbil Gertel. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.

Tretji del:

9. **Valse Bluette**, vglasbil Drigueau. — Izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
10. **Tatarski narodni ples**. — Izvaja g. MAKS FROMAN.
11. **Mačji ples**, vglasbil Delibes. — Izvajata gni Natalija Miklaševskaja in Anka Redlova.
12. **Gavotta**, vglasbil Gosek. — Izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
13. **Druga Rapsodija Lisztova**. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
14. **Norvégienne**, vglasbil Grieg — Izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKS FROMAN.

Kostumi po načrtih g. Pavla Fromana.

Baletni večer

dne 25. februarja 1921.

Prvi del:

1. Valček iz baleta „Coppelia“, vglasbil Delibes. — Izvaja gna Natalija Miklaševskaja.
2. Rjazanski narodni ples. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
3. Valček lento, vglasbil Drigueau. — Izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
4. Ples Anitrin, vglasbil Grieg. — Izvaja gna Olga Orlova.
5. Labodi, vglasbil Čajkovski. — Izvajata gni Anka Redlova in Natalija Miklaševskaja.
6. Norvéigienne, vglasbil Grieg. — Izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKŠ FROMAN.

Drugi del:

7. Vizije noči, balet v enem dejanju, na glasbo Chopinovo ustvarila ga Margareta Fromanova. (Nocturno op. 37 No. 2, Valse op. 18, Valse op. 64 No. 2.) Instrumentirala gg. Baranović in Jozefović. — Izvaja ga. MARGARETA FROMANOVA. g. MAKŠ FROMAN in gne Miklaševskaja, Orlova, Redlova in Namur.

Tretji del:

8. Orientalni ples, vglasbil Arenski. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
9. Ruskaja, vglasbil Kaelj. — Izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
10. Španski ples, vglasbil Moškovski. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
11. Tatarski narodni ples. — Izvaja g. MAKŠ FROMAN.
12. Mačji ples, vglasbil Delibes. — Izvajata gni Natalija Miklaševskaja in Anka Redlova.
13. Umirajoči labod, vglasbil Saint-Saëns, instrumentiral g. Baranović. — Izvaja ga MARGARETA FROMANOVA.
14. Ciganski ples, vglasbil Gertel. — Izvaja ga JULIJA BEKEFIJEVA.
15. Ogrski plesi, vglasbil Brahms. — Izvajata ga MARGARETA FROMANOVA in g. MAKŠ FROMAN.

Kostumi po načrtih g. Maksa Fromana.

TOSCA

Melodrama v 3 dejanjih. Besedilo po V. Sardouju napisala L. Illica in G. Giacosa, prevel Cvetko Golar; vglasbil G. Puccini.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: F. RUKAVINA.

Floria Tosca, slovita pevka (sopran)	. . .	gna Zikova.
Mario Cavaradossi, slikar (tenor)	. . .	g. Kovač.
Baron Scarpia, policijski načelnik (bariton)	. . .	g. Levar.
Cesare Angelotti (bas)	. . .	g. Zorman.
Cerkovnik (bariton)	. . .	g. Trbuhović.
Spoletta, birič (tenor)	. . .	g. Mohorič.
Sciarrone, orožnik (bas)	. . .	g. Vovko.
Jetničar (bas)	. . .	g. Perko.
Pastir.	. . .	gna Šterkova.

Kardinal, sodnik, vodja mučilnice, pisar, častnik, podčastnik, vojaki. Cerkveni pevci, duhovniki, ljudstvo.

Godi se v Rimu leta 1800.

Nove dekoracije izdelal g. dek. slikar V. Skružny.

Prva vprizoritev leta 1900. v Rimu.

I. V cerkvi St. Andrea della valle v Rimu.

Angelotti, bivši konzul nekdanje rimske republike, je ušel iz ječe in se skrije v kapelici. Slikar Mario Cavaradossi, njegov prijatelj, ga spozna ter obljubi pomagati mu. Ko pride Tosca, Cavaradossijeva zaročenka, se Angelotti urno zopet skrije. Podoba, ki jo slika Cavaradossi, vzbudi v Toski ljubosumnost, ali on jo kmalu pomiri. Markiza Attavanti, sestra Angelottijeva, je skrila pod oltarjem žensko obleko, da more preoblečeni brat pobegniti pred zasledujočim ga Scarpio. — Cavaradossi svetuje Angelottiju, naj se skrije v njegovi villi, ako pa preti nevarnost, v vodnjaku. Oba odideta. Scarpia z biriči išče Angelottija, pa ga ne najde. Na podobi spozna poteze markize Attavanti in ker jo je slikal Cavaradossi, ljubček Toskin, je Scarpiji takoj jasno, da mora biti Cavaradossi

v stiku z begom Angelottijevim, tembolj, ker je v kapelici našel pahljačo z grbom markize Attavanti. Pretkani Scarpia hoče po ljubosumni Tosci izvedeti, kje je skrit Angelotti. Biriči zasledujejo Angelottija.

II. Soba ministra Scarpije v farneški palači. Scarpia sedi pri večerji, pričakujoč Toske. Birič Spoletta poroča, da se ni posrečilo prijeti Angelottija, pač pa Cavaradossija. Scarpia zapove privedi Cavaradossija. Po brezuspešnem zaslišavanju ga ukaže mučiti.

Tosca pride in čuje ječanje mučenega Cavaradossija, skrivališča Angelottijevega pa noče izdati. Muke Cavaradossijeve naraščajo, dokler Tosca ne pove, da je Angelotti skrit v vodnjaku. Cavaradossi, pripeljan pred Scarpijo, hitro spozna, da je Tosca izdala skrivnost, zato jo pahne od sebe. Za Scarpijo strašna vest, da je Napoleon zmagal pri Marengu, navduši silno Cavaradossija, tako, da spozna Scarpia v njem svojega političnega nasprotnika. Scarpia ga ukaže usmrtiti. Edino Tosca ga more rešiti, ako se uda Scarpiji, ki že davno hrepeni po njej. Tosca je stanovitna, ali ko začuje priprave za usmrčenje Cavaradossijevo, reče Scarpiji, da se mu uda, ako s tem reši Cavaradossija. Scarpia to obljubi, ali ko hoče Tosco objeti, ga ona z bodalom umori. Nato hiti domov, vzame vso zlatnino in bisere ter gre v grad Sant Angelo h Cavaradossiju, da bi z njim pobegnila.

III. Na vrhu grada St. Angelo v Rimu.

Vojaki privedejo Cavaradossija na morišče. Tosca prihiti s pismom Scarpijevim, ga pokaže Cavaradossiju in mu razodene, da bo le na videz ustreljen. Toda hudobni Scarpia je bil ukazal, da naj Cavaradossija resnično ustrelje. Cavaradossi pogumno stopi pred puške, ko pa vojaki ustrelje, se zgrudi mrtev. Tosca misli, da se le dela mrtvega, kmalu pa spozna resnico ter skoči z grada v globočino.

Fra Diavolo

Opera v 3 dejanjih, napisal E. Scribe, prevel A. Funtek,
vglasbil D. F. E. Auber.

Dirigent A. BALATKA.

Režiser F. BUČAR.

Fra Diavolo, pod imenom marchese di San

Marco (tenor)		g. Drvota.
Lord Kookburn, potujoč Anglež (bariton)		g. Pribislavski.
Pamela, njegova žena (mezzo sopran)		gna Šterkova.
Lorenzo, častnik (tenor)		g. Šindler.
Matteo, krčmar (bas)		g. Zupan.
Zerlina, njegova hči (sopran)		ga Levičkova.
Giacomo, (bas)	} bandita {	g. Zorman.
Beppo (tenor)		g. Trbuhović.
Podčastnik (bariton)		g. Drenovec.
Mlinar (tenor)		g. Rus.

Vojaki, strežniki, kmetje in kmetice.

Godi se blizu Terracine v Italiji začetkom 19. stoletja.

Prva vprizoritev l. 1830. v Parizu.

I. Pred gostilno. Krdelo vojakov, na čelu jim častnik Lorenzo, veselo popiva, le Lorenzo je žalosten, ker mu krčmar Matteo ne da za ženo hčere Zerline, ki je namenjena bogatemu Francescu.

Lord Kockburn in njegova soproga Pamela prihitita vsa razburjena, bila sta ravno kar na cesti oplenjena po roparski tolpi Fra Diavolovi. Vojaki takoj odidejo zasledovat roparje. Ko je lord svoji ženi razodel svoj srd nad njenim koketnim vedenjem napram nekemu markiju iz Napolija, nastopi Fra Diavolo pod imenom markija di San Marco. Angleška dvojica odide, s Fra Diavolom ostane Zerlina sama, ki mu zapoje pesem o zloglasnem roparju Fra Diavolu. Prihajajoča roparja Beppo in Giacomo javita, da se ni posrečilo, Angležu vsega ukrasti. Ko prideta zopet Angleža, izve Fra Diavolo na zvit način, da ima Pamela v obleki všitih 100.000 lir. — Vojaki se vrnejo in prinese veselo novico, da so roparje premagali in Pamelin krasni nakit zopet nazaj prinesli. Pamela, vse srečna, podari Zerlini — Lorenzo dar odkloni — 10.000 lir, in tako je poroka Zerline in Lorenza mogoča.

II. Zerlinina spalnica. Zerlina vede angleško dvojico v sobo. Fra Diavolo pride skrivaj ogledovat, kako bi mogel do Angleža, da bi ga oropal. Pri odprtem oknu zapoje barkarolo v znamenje, da zdaj lahko prideta Beppo in Giacomo, ki se priplazita skozi okno. Zerlina se vrne, razbojniki se urno skrijejo v mali temni sobici, Zerlina gre v posteljo in ko zaspi, hočejo razbojniki takoj k Angležema — ali zdajci se začuje hrup, vojaki so se vrnil, zato se roparji zopet skrijejo. Zerlina hiti gostiti vojake. Lord pride poizvedovat, od kod ta hrup in zdaj nastane ropot v temni sobici, kjer so skriti roparji. Ko pa hoče Lorenzo vstopiti, mu pride naproti marki di San Marco — Fra Diavolo. Lorenzu reče Fra Diavolo, da je bil namenjen k Zerlini, lordu pa, da je hotel k Pamelii. Tako je rešil sebe, Lorenzu in lordu pa zbudil ljubosumnost.

III. Gorata pokrajina. Fra Diavolo pride kot bandit in vtakne v votlo drevo listek, v katerem veli Beppu in Giacomu, naj mu dasta znamenje z zvončkom v kapelici, da je prišel čas oropati Angleža, potem odide. Po svetem opravilu ostaneta Beppo in Giacomo sama, najdeta listek ter ga z velikim naporom prečitata. Lorenzo pride in toži o Zerlinini nezvestobi. Z vračajočim se ljudstvom pride Zerlina, prinese banditoma naročeno vino; tadva pa se pri tej priči, ker sta malo preveč pila, izdata, prepevaje ono pesem, ki jo je bila pela sinoči Zerlina, ko je bila sama v spalnici. Takoj primejo oba bandita in res najdejo listek, ki ju izda. Lorenzo zapove zastražiti celo okolico, vsi se poskrijejo. Giacomo mora dati, prisiljen po Lorenzu, znamenje z zvončkom, Fra Diavolo pride in baš ko hoče k Angležu, ga vojak ustrele.

Thaïs.

V zgodbah svetnikov beremo, da je v četrtem stoletju živela v Egiptu spokornica Thaïs. V svoji mladosti je bila igralka v Aleksandriji, takrat enem najvažnejših središč grške kulture. Bila je nenavadno lepa, toda njeno življenje ni bilo čednostno. Izpreobrnil jo je menih, čigar ime ni dognano. Nekteri mislijo, da je bil Paphnucij, ki slovi kot najgorečnejši izmed egipetskih asketov tistega časa; drugi so mnenja, da se je imenoval Serapion ali Bessarion. O njem pripoveduje legenda, da je pač rešil dušo grešnice, da pa je pri tem sam zapal večnemu pogubljenju.

Povest o lepi izpreobrnjenki je porabil Anatole France kot snov za svoj roman „Thaïs.“ Jedro in morala slovitega dela je skepsa, ki kot vodilna ideja omogoča razvoj in opravičuje nejasni zaključek romanovega dejanja. „Vem“ — piše Anatole France v privatnem pismu — „da človeštvu nisem prinesel resnice. Ljudje hrepene po absolutnem in tiste, ki najmanj mislijo, najbolj žeja po gotovosti. Med politiki, ki jih poznam, ne vidim niti enega, ki bi bil zmožen dvomiti.“ Anatole France priporoča dvom, ker ga ima za vir vztrpnosti, prizanesljivosti in usmiljenja.

Ne dolgo potem, ko je roman izšel, je izrazil Paul Desjardins mnenje, da bi „Thaïs“ utegnila zanimati kakkega skladatelja, n. pr. Masseneta. In Massenet je ubogal ter poveril sestavo besedila svoje opere znanemu libretistu Galletu, ki je v svoji pesnitvi moral seveda opustiti vsako filozofsko razmotrivanje. Izluščil je iz romana le motiv o nepremagljivi in slepi sili ljubezni. Njena žrtev postane menih Paphnucij, imenovan v operi Athanael.

Prva slika nas popelje na obrežje Nila, kjer najdemo starega puščavnika Palemona sredi tovarišev pri skromni večerji. Athanaelov stol je še prazen. Melanholična fraza v orkestru pripravlja razpoloženje. Pristopi Athanael in da duška svoji žalosti zavoljo razuzdane ženske z imenom Thaïs, ki s svojim nebrzdanim življenjem pohujšuje aleksandrijsko ljudstvo. Pripoveduje, da jo je poznal in celo pozelel v svoji mladosti, preden je postal kristjan in menih. Sedaj bi jo želel oteti iz objema satanovega.

Ko Athanael zaspi, se mu Thaïs v sanjah prikaže. Topla in nasladna glasba spremlja vizijo, a brž utihne, ko se menih prebudi. Dasi mu modri Palemon odsvetuje vmešavati se v posvetne stvari, odide Athanael v Aleksandrijo, da izpreobrne grešnico.

Po slikoviti introdukciji nas povede pesnitev na teraso Nikijevega doma v Aleksandriji. Nikias je Athanaelov prijatelj iz mladosti, nasladnež, epikurejec. V lahнем dialogu, ki ga spremlja ravno taka glasba, svetuje Nikias Athanaelu, naj ostane v njegovi hiši pri veselici, pri kateri bo sodelovala tudi Thaïs. S porednim nasmehom na ustnih preoblečeta lepi sužnji Krobyla in Myrtala puščavnika, o katerem pravi Nikias, da je tako zanemarjen, da skoro ni več človeku podoben. Razposajenost v glasbi narašča, ko se bliža Thaïs, ki jo spremlja množica čestilcev in veseljakov. Athanael se seznani ž njo in ji napove svoj poset.

V tretji sliki smo pri Thaïs. Sita življenja, toda boječa se starosti in smrti vprašuje svoje ogledalo, je li še lepa in bo li ostala večno lepa. V veliki sceni, ki sledi in ki v njej že podleže Thaïs menihu, dasi mu tega še ne prizna, se odigra dvoboj med anahoretom in hetero, ki zastopata dve nasprotujoči si svetovni naziranj. Ko zastor pade, godba ne utihne; polagoma izpodrivajo resni, religiozni motivi lascivne melodije. Burnemu prizoru sledi preprosta in v srce segajoča meditacija, ki nas obvešča, da je našla Thaïs notranji mir, da je rešena.

V naslednji sliki pove Thaïs Athanaelu, da je pripravljena slediti mu. Nikias in njegovi prijatelji, zbrani pri orgijah, hočejo odhod kurtizane zabraniti. Da prepreči nesrečo, se zavzame Nikias slednjič za odhajajoča in vrže denar med množico, da odvrne pozornost od njiju.

V peti sliki vidimo Athanaela in Thaïs na potu v samostan, kamor vodi menih spokornico. Thaïs je utrujena, njene noge krvave. Redovnice pridejo in jo odvedo v zavetišče, ki ga ne bo zapustila nikdar več.

Navidez zadovoljen se vrne Athanael med svoje brate. V njegovem srcu pa je nemir. Kakor Tannhäuser Wolfram u svojem romanu, pripoveduje Athanael Palemonu o neozdravljivi bolezni, ki se je polastila njegove duše. V nemirnem, sunkovitem ritmu govori o Thaïs. Prehajajoča iz mola v dur, izzveni njegova povest v priznanju: „Vse, kar zrem, je Thaïs! — Thaïs! — Thaïs!“ V sanjah se mu prikaže najprej Thaïs kot kurtizana, potem kot redovnica na smrtni postelji. V največji razburjenosti odhaja, da bi jo videl še enkrat v življenju.

V zadnji sliki vidimo Thaïs poslavljačo se od sveta. Pod košatim figovim drevesom so krog nje zbrane njene tovarišice. Glasba izraža izključno cerkvene molitve. „Usmili se je, o Gospod!“ pojo redovnice. Thaïs zre kakor zamaknjena predse, njeno obličje izraža rajski mir. Ob vrtnem vhodu se prikaže Athanael. Z bledega lica mu sije obup. Prizor spominja na svidenje Fausta in Marjetice v ječi. Thaïs je v smrtni ekstazi, Athanael ji govori besede, ki jih ona ne razume, ne more več umeti: „Laž je bilo vse, kar sem govoril, le življenje je resnica! Reci mi, da živiš! Ne umri!“ — Prepozno. „Sladkost uživam nadzemske sreče“ — šepeta Thaïs — „in odpuščeni so mi moji grehi. Zdaj zrem nebo . . . Boga!“

F. J.

Fr. S. Finžgar.

Avtor ljudske igre „Razvalina življenja“ je praznoval 9. februarja letošnjega leta petdesetletnico svojega rojstva. Pisateljvati je začel še na gimnaziji in je postal eden najmarljivejših setrudnikov „Doma in Sveta“, čigar pripovedni

Fr. S. Finžgar.

spisi spadajo med najpriljubnejše čtivo našega naroda. Njegove drame Divji lovec, Naša kri in Veriga se odlikujejo po preprosti krepki karakterizaciji in pristnem domačem jeziku, ki ga jemlje Finžgar naravnost kmetu iz ust. Malim

odrom širom Slovenije so njegove igre vedno dobrodošle, ne samo zaradi snovi, ki jo jemlje pisatelj iz življenja narodove sedanjosti ali preteklosti, ampak tudi, ker so lahko govorljive. Videl sem pred leti na Jesenicah predstavo njegove „Verige“: na dveh odrih isti dan. Gledališče tu in tam nabito, da se niso dala niti vrata odpreti in smo morali zakasnelci pod odrom v dvorano. Govorili so v obeh gledališčih v domačem dijalektu in tako dosledno, kakor bi se jim kar samo prožilo in nisi zasledil zlasti pri Špicarjevi družbi kmalu napačnega miselnega poudarka, ki dela diletantom toliko preglavice in jih sili v nenaravno igro, kadar se bore s knjižno izreko. Tudi v najnovejši drami zveni ta domači ton in brez dvoma bo obhodila tudi ona z uspehom vse podeželske odre. Finžgar, ki ni nikdar vaje počivati, snuje že novo dramo iz naše preteklosti: snov ji je oprostitev našega kmeta iz usužnjenosti graščakom, torej zopet eminentno narodna igra, ki naj bi se vprizarjala po avtorjevih intencijah ob raznih slavnostnih prilikah.

Gledališka kronika.

— G. Milan Skrbinšek, režiser in dramaturg mariborskega gledališča, je slavil dne 12. t. m. desetletnico svojega umetniškega delovanja. Ob tej priliki se je vprizorila v Mariboru Leonida Andrejeva drama »Misel«, v kateri je igral g. Skrbinšek glavno vlogo in vodil tudi režijo. G. Skrbinšek je dovršil l. 1909. kurz dunajske igralske šole Otto ter vstopil že jeseni istega leta v osobje ljubljanskega gledališča, kjer je ostal pet let. Leta 1918. je gostoval v Zagrebu, v sezoni 1918/19 pa je vodil tržaško slovensko gledališče. Lansko sezono je vodil gledališče v Celju, letos pa deluje v Mariboru. Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani je jubilaru izrazila svoje iskrene čestitke.

— Člani moskovskega »Hudožestvenega teatra« se povrnejo v Ljubljano še za dva večera. Dne 1. marca prirede literarni večer z novim sporedom, dne 2. marca pa vprizore Maksima Gorkega dramo »Na dnu«.

— Člani moskovskega baleta so z velikim uspehom gostovali v Belgradu. »Epoha« hvali v obširni oceni posebno Margareto Fromanovo, Julijo Bekefijevo in Maksa Fromana, katere šteje med prve korifeje plesne umetnosti na svetu.

— V Zagrebu je izšla 6. t. m. prva številka novega »Kazališnega lista«, ki ga ureja g. administrativni ravnatelj zagrebskega gledališča A. Mosovčič. List obsega 8 strani v kvartformatu, prinaša zanimive članke in slike ter stane 10 kron.

— »Pozorišna biblioteka« v Zagrebu. Pod redakcijo Milana Begovića so pričeli v Zagrebu izdajati novo gledališko knjižnico. Prva številka izide te dni in prinese več enodejank M. Begovića pod naslovom »Male komedije«. Potem bodo sledila dela: Laza Kostić: Maksim Crnojević. — Ivan Cankar: Kralj na Bejtajnovi. — Aristofan: Lysistrata. — Molière: Tartufe. — Gogolj: Revizor. — Letna naročnina 100 kron.

— Journal des Débats poroča iz New-Yorka, da leži tam na smrt bolan sloviti tenorist Caruso in da ni nobenega upanja, da ozdravi.

— Idea Nazionale poroča iz Empoli, da je tam težko oboel komponist Puccini.

Cene prostorom

Parter	Drama	Opera
Sedež I. vrste	24 K	30 K
„ II. – III. vrste	20 „	26 „
„ IV. – IX. vrste	18 „	22 „
„ X. – XIII. vrste	14 „	18 „
Dijaško stojišče	3 „	3 „

Lože

Lože v parterju in		
I. redu za 4 osebe	100 „	140 „
Balkonske lože za 4 osebe	70 „	100 „
Nadaljne vstopnice v		
I. redu in parterju	20 „	25 „
Nadaljne vstopnice v		
balkonskih ložah	15 „	20 „

Balkon

Sedež I. vrste	15 „	18 „
„ II. – III. vrste	10 „	14 „

Galerija

Sedež I. vrste	7 „	8 „
„ II. – V. vrste	6 „	6 „
Stojišče	2 „	2 „

Vstopnice se dobivajo v predprodaji pri dnevni blagajni (operno gledališče) od 10. do pol 1. ure in od 3. do 5. ure proti 10 % povišku in na dan predstave pri blagajni za gorenje cene.

Med predstavo vstop ni dovoljen.

Ponatisk dovoljen
le z označbo vira.

Gledališki list izhaja vsak ponedeljek in prinaša poročila o repertoarju Narodnega gledališča v Ljubljani, vesti o gledališki umetnosti pri nas in drugod, kratke članke o važnejših dramskih in opernih delih in njih avtorjih. Sodelujejo: Fran Albrecht, Anton Funtek, Pavel Golia, Fran Govekar, Matej Hubad, Friderik Juvančič, Pavel Kozina, Alojzij Kraigher, Ivan Lah, Anton Lajovic, Ivan Prijatelj, Ivan Vavpotič, Josip Vidmar, Oton Župančič in dr.

TISKARNA UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI.